

MINISTERIE VAN DEFENSIE

GEHEIM

Dit stuk mag niet worden vermenigvuldigd dan met toestemming van Hfd Afd Inl/Veil

GENERALE STAF

EX.NR: 3

oorspr. Afd Inl/Veil

's-Gravenhage, 23 DEC. 1975

nummer 081/5/K/75/Geh

onderwerp: Maandoverzicht
november 1975

NOTA voor

verzendinglijst

t.o.v. plv SS/KC

Kom m.i. ophelers bijeen

29/12

Oples
Ozorn

Hierbij moge ik U een exemplaar van het maandoverzicht over de maand november 1975 aanbieden, samengesteld door de Sectie Inlichtingen van de Afdeling Inlichtingen en Veiligheid van mijn Staf.

Ten aanzien van de inhoud moge ik U korthedshalve naar de Samenvatting verwijzen.

Te Uwer informatie moge dienen dat exemplaren van dit maandoverzicht tevens aan de Chefs van Staven worden verstrekt.

DE CHEF VAN DE GENERALE STAF
VOOR DEZE:
HET HOOFD VAN DE SECTIE INL A

[Handwritten signature]
C. KLOOS.

PLV. SEGR.GEN. (INL-SE)
Bijl. nr. KL/5750-21
24 DEC. 1975
05.11

GEHEIM

VERZENDLIJST, behorende bij Nota CGS van 2 DEC. 1975 nr 081/5/K/75/Geh

	ex.nr:	<u>ex.nr</u> <u>bijlage:</u>
Minister	1	1
d.t.v.: SG	2	2
<u>i.a.a.:</u>		
Plv SG/KL	3	3
Stasdef (PERS)	4	4
Stasdef (MAT)	5	5
Hfd BAB/MvD	6	6
Hfd AIFA/MvD	7	7
Hfd BOA/MvD	8	8
<u>intern:</u>		
INL A	9	-
Archief	10 en 11	-

GEHEIM

EX nr 3

**MINISTERIE VAN DEFENSIE
GENERALE STAF
AFD INLN/VEIL**

MAANDOVERZICHT

NOVEMBER 1975

GEHEIM

MAANDOVERZICHT

NOVEMBER 1975

De achter de evaluatie geplaatste letters hebben uitsluitend betrekking op interne verwerking en zijn derhalve voor de geadresseerden niet van belang.

INHOUDSOPGAVEblz.nr.:

<u>Samenvatting</u>	
1. Oost-Europa	1
2. Midden-Oosten/Noord-Afrika	1
3. Verre-Oosten	1
 <u>Deel I: Oost-Europa</u>	
<u>Hoofdstuk A: Politiek</u>	
1. Warschaupakt	
a. Bijeenkomst van ministers van defensie	2-3
b. Communistische landen op de Balkan en Balkancoöperatie	3-5
 <u>Hoofdstuk B: Economie</u>	
1. Sovjet-Unie	
a. Bijeenkomst Opperste Sovjet	6-7
b. Diamant export	7
 <u>Hoofdstuk C: Landstrijdkrachten</u>	
1. Activiteiten	
a. Warschaupakt	8
2. Wijze van inzet van het 2e echelon	
a. Warschaupakt	8-10
3. Locaties	
a. Verplaatsing NVA-eenheden	10
b. Grens Kommando Noord te Kalbe	10
4. Organisatie	
a. GSVG	11
b. NVA	11-12
5. Personalialia	
a. Polen	12
6. Moreel	
a. NVA	12
7. Halfjaarlijkse troepenrotatie	
a. Sovjet-Unie	12-13

blz.nr.:

8. Weg- en Spoorwegtroepen

a. Polen

13-14

Deel II: Midden-Oosten/Noord-Afrika

1. Egypte

a. Verhouding tot Sovjet-Unie

15

2. Syrië

a. Golan-hoogte

15-17

Deel III: Verre-Oosten

1. Zuid-Oost Azië

18-19

SAMENVATTING1. Oost-Europa

Na de in oktober gehouden vergadering van de Militaire Raad van het Warschaupakt, kwamen in deze verslagperiode de Warschaupakt Ministers van defensie bijeen. Uit de communiqué's betr. de vergaderingen en bezoeken van de afgelopen maanden binnen het Warschaupakt, kan worden opgemaakt dat de Sovjet-Unie krachtig blijft streven naar meer integratie binnen dit Pakt. In dit streven past niet een Balkancoöperatie, zelfs niet het Griekse voorstel om een conferentie te houden m.b.t. handel, verkeer, energie en cultuur, tenzij de Sovjet-Unie via haar bondgenoten denkt meer invloed te kunnen verwerven bij de overige Balkanlanden.

Uit de cijfers die door het Staats Planbureau tijdens de zitting van de Opperste Sovjet van de Sovjet-Unie zijn bekendgemaakt, blijkt dat m.n. in de landbouw en in de industriële sector 1975 geen gunstig jaar is geweest voor de Sovjet-Unie. Ook voor 1976 zijn de vooruitzichten niet bijzonder rooskleurig te noemen.

Uit perspublicaties valt op te maken dat de tactische doctrine m.b.t. offensieve operaties van de landstrijdkrachten aan het veranderen is. Er is thans sprake van om commandanten van kleinere eenheden naar eigen initiatief te laten optreden. De uitbreiding van bestaande eenheden en vervanging van verouderd materieel vindt onverminderd voortgang.

2. Midden-Oosten/Noord-Afrika

Het belangrijkste gebeuren in de verslagperiode was de verlenging van het VN-mandaat voor de Golan met 6 maanden. Hoewel hierdoor geen werkelijke problemen worden opgelost, is de kans op een gewapend treffen tussen Syrië en Israël aanzienlijk verkleind.

3. Verre-Oosten

De politieke ontwikkelingen in Zuid-Oost Azië hebben (nog) niet geleid tot stabiliteit. Centraal blijft de controverse tussen China en de Sovjet-Unie, waarbij beiden trachten zo veel mogelijk invloed in zo veel mogelijk staten te verwerven.

DEEL I: Oost-EuropaHoofdstuk A: Politiek1. Warschaupakt

Geheim

a. De bijeenkomst van de ministers van defensie

Op 18 en 19 november vond te Praag een bijeenkomst plaats van het comité waarin de ministers van defensie van de WP-landen zitting hebben. Onderwerpen van bespreking vormden waarschijnlijk het oefenprogramma voor 1976, alsmede de officiële aankondiging van manoeuvres ingevolge de CEVS-verklaring.

Andere gespreksonderwerpen gingen over het hoofdkwartier van de Verenigde Strijdkrachten in Moskou en over de lopende activiteiten van de leidende organen van de Verenigde Strijdkrachten van het Verdrag van Warschau. Uit het communiqué na afloop zou kunnen worden opgemaakt dat controversiële punten aan de orde zijn geweest.

(B-3) (R) (W) (G)

Commentaar: Sinds de oprichting in 1969 van dit comité was het de 8e keer dat het bijeenkwam.

Alhoewel het hier een normaal geplande bijeenkomst betrof, zijn er aanwijzingen dat de SU op meer integratie binnen het WP aandringt, getuige ook het grote aantal bilaterale militair-politieke contacten in de maanden oktober en november, de bezoeken van de WP-Opperbevelhebber aan diverse hoofdsteden van de NSWP-landen, en de voornamelijk onbevestigde berichten over een bijeenkomst in oktober in Budapest van een commissie op het niveau van plv. mindef en plv. CS om tot verdere coördinatie van de wapenproductie in het WP te komen.

Deze activiteiten lijken op het moment te passen in het ruimere kader van Moskou's pogingen om de NSWP-landen nog sterker aan zich te binden en om haar leiderschap in de communistische beweging te consolideren. Indicaties hiervoor zijn o.a. het nieuwe vriendschapsverdrag met de DDR, het bezoek van een grote Tsjechoslowaakse delegatie, bedoeld om de wederzijdse samenwerking op een "kwalitatief hoger niveau" te brengen, en het aandringen op verdere integratie binnen CEMA.

Hoewel de voorbereidingen nog steeds weinig succesvol en niet afgerond zijn, lijkt het erop dat de SU in het houden van de conferentie van Europese CP'n toch een soort erkenning van haar leiderschap in de communistische beweging ziet. Met het oog hierop zijn ook de voortdurende veroordelingen van Peking in verklaringen, communiqué's etc van belang.

GEHEIM

Van belang is ook dat Roemenië op zowel de laatste CEMA-conferentie als op de bijeenkomst van de Militaire Raad van het WP eind oktober heeft dwars gelegen.

Geheim

b. De communistische landen op de Balkan en de Balkancoöperatie

Na een reeks initiatieven inzake de Balkancoöperatie, lijkt het Griekse voorstel van 12 augustus om een conferentie op het niveau van plaatsvervangende ministers te houden op het gebied van handel, verkeer, energie en cultuur, succes te hebben.

De bereidheid van de afzonderlijke communistische landen op de Balkan m.u.v. Albanië om hieraan deel te nemen wil bepaald niet betekenen dat tussen hen eensgezindheid bestaat m.b.t. oogmerken, wijze en mate van multilaterale samenwerking op de Balkan.

De in het Griekse voorstel vervatte beperkte doelstellingen komen, zeker op dit moment, overeen met die van Joegoslavië en Tito's werkelijkheidszin.

Joegoslavië is n.l. tot multilaterale samenwerking geneigd op die gebieden waarvoor reeds gunstige voorwaarden bestaan. Daarentegen moeten die thema's buiten beschouwing blijven, welke twistpunten tussen de afzonderlijke Balkanstaten vormen of die de algehele atmosfeer op de Balkan nadelig kunnen beïnvloeden. Hiertoe behoren kwesties als de rechten van nationale minderheden, waarbij Joegoslavië in eerste instantie aan de situatie van de omstreden Macedonische minderheden in Bulgarije en Griekenland denkt.

Ook moeten die kwesties buiten de beraadslagingen worden gehouden, welke de belangen van de grote mogendheden raken, dus i.h.b. vraagstukken van strategisch belang.

Deze houding komt voort uit Joegoslavië's politiek van niet-gebondenheid. Zolang de Balkanlanden die tot één van de twee militaire blokken behoren niet daaruit kunnen worden losgemaakt, moet Joegoslavië van een multilaterale politieke samenwerking op de Balkan wel vrezen dat het de mogelijkheid zal scheppen tot invloedsvergroting van één der beide of van beide supermachten, waardoor de ongebondenheid van de Balkanlanden niet wordt bereikt.

Hoewel Joegoslavië al een aantal jaren samen met Roemenië blijkens verklaringen etc. zich sterk voor Balkaneenheid lijkt in te zetten, blijft Joegoslavië's standpunt in deze nog altijd min of meer geconditioneerd door opgedane ervaringen: eerst met het Balkanpakt (dat de belangen van de NAVO meer zou dienen dan die van het WP) en later met het Stoica-plan voor een atoomvrije zone op de Balkan (dat de WP positie t.o.v. de NAVO zou versterken); een in de jaren zestig voor Joegoslavië aanvaardbaarder vorm als gevolg van Roemenië's onafhankelijker geworden positie.

Vergeleken met Joegoslavië zou het aan het Sovjetblok gebonden Roemenië door een eventueel meepraten van beide supermogendheden weinig te verliezen hebben. Het in de periode 1957/59, toen Roemenië nog volledig op één lijn met de SU zat, spelende Stoica-plan had tot doel:

- 1) de NAVO positie in Zuid-Oost Europa te verzwakken ;

- 2) door een niet-aanvalsverdrag de Balkan alliantie van 1954 tussen Joegoslavië, Griekenland en Turkije definitief op de achtergrond te plaatsen en zo een band te scheppen tussen Joegoslavië en de Balkanbondgenoten van de SU die op het oog niet strijdig was met Joegoslavië's niet-gebonden politiek.

Ceausescu vatte dit plan in 1966 weer op, zij het met een veranderde doelstelling. Zijn voorstellen tot de vorming van wat hij toen noemde een nucleair-vrije vredeszone en tot multilaterale politieke, economische en culturele samenwerking van de Balkanlanden hadden tot doel de afhankelijkheid van de tot de machtsblokken behorende staten af te zwakken. Om de Sovjet argwaan jegens dit plan te verminderen, modificeerde Ceausescu zijn voorstel in 1973 zodanig dat ook andere landen, dus ook de SU, op bepaalde onderdelen aan de gesprekken zouden kunnen deelnemen.

Het is mogelijk dat Ceausescu, analoog aan de Roemeense verwachtingen van de CEVS, op deze wijze tracht een garantie voor de integriteit van de Balkanstaten en daarmee zekerheid tegen een mogelijke toepassing van de leer van de beperkte soevereiniteit op de Balkan te verkrijgen. Dit gemodificeerde voorstel is echter in strijd met de Joegoslavische conceptie om zo veel mogelijk van Sovjet invloed gevrijwaard te blijven, hetgeen een overeenstemming op tal van andere gebieden juist m.b.t. dit doel tussen beide landen overigens niet uitsluit. Het beperkte, maar door Bukarest toegejuichte, Griekse initiatief brengt het Roemeense doel van het losser maken van de band met de SU niet alleen van haar zelf, maar ook van Bulgarije, niet naderbij. Niettemin blijft Roemenië de hoop koesteren dat een toename van de multi-nationale samenwerking op de Balkan op den duur een politieke dimensie krijgt.

Zowel in het verleden als in het heden is Bulgarije door zijn geïsoleerde positie op de Balkan en zijn nauwe gelieerdheid aan de SU, de beslissende factor geweest tot wel of geen samenwerking op de Balkan.

T.a.v. de sinds 1959, door Bulgarije gelanceerde voorstellen tot Balkan-coöperatie, kan men zich afvragen, wetende dat de Bulgaarse belangen tot nog toe het best gediend zijn door een nauwe relatie met de Sovjet-Unie, wie daar het meest van zou profiteren.

Hoewel partijleider Zhivkov op het partijcongres van 1971 opnieuw het plan had het voorstel voor een kernwapenvrije zone te herhalen en de regeringsleiders van de Balkanlanden aan te sporen tot een gezamenlijk gesprek over hun territoriale integriteit en niet-inmenging, werd de betreffende passage uit de reeds voorbereide en bekend geworden tekst door Zhivkov tijdens zijn rede weggelaten. Dit gebeurde vermoedelijk onder Sovjet druk en het was tekenend voor de Sovjet argwaan t.o.v. Roemenië inzake dit onderwerp. Sindsdien lijkt Bulgarije, min of meer gedwongen, iedere poging tot multilaterale politieke samenwerking te negeren. Dit bleek in 1972 toen Ceausescu zijn voorstellen herhaalde en er geen respons kwam van de kant van Bulgarije.

Afgezien van deze voor Bulgarije zo belangrijke Sovjet binding, heeft dat land daarnaast ook belang bij normale relaties met zijn buurlanden en uitbreiding van de handelsrelaties.

Een en ander kan volgens Sofia het beste op bilaterale basis gebeuren. Multilaterale samenwerking kan vanuit Bulgaars oogpunt dan ook alleen op strikt afgebakende gebieden plaatsvinden.

Sofia heeft laten doorschemeren dat ook andere landen aan de door Griekenland voorgestelde "technische" samenwerking zouden kunnen deelnemen, zonder dat dit evenwel een voorwaarde van Bulgaarse zijde was.

Albanië tenslotte heeft als enig Balkanland de uitnodiging van Griekenland niet geaccepteerd.

Het is tegen iedere vorm van multilaterale samenwerking, omdat dit de grote mogelijkheden de kans zou geven zich in de interne zaken van de Balkanlanden te mengen.

Albanië lijkt het meest geïnteresseerd in bilaterale samenwerking, echter niet met Bulgarije.

Begin dit jaar leken de bilaterale contacten met Griekenland, Roemenië en Joegoslavië verder op gang te komen, ook al omdat de band met China iets losscher te zijn geworden. Hoe zich dit verder ontwikkelen zal, hangt af van de binnenlandse situatie, die op het moment gekenmerkt lijkt te worden door een strijd om de opvolging van partijleider Hoxha, die een slechte gezondheid zou hebben.

Over tijdstip, plaats en onderwerpen van bespreking op de door Athene voorgestelde conferentie, bestaan nog vele onzekerheden.

(B-3) (R) (W) (G)

Hoofdstuk B: Economie1. Sovjet-Unie

Dienstgeheim

a. Bijeenkomst Opperste Sovjet

Op 2 december kwamen de twee kamers van de Opperste Sovjet in gezamenlijke zitting te Moskou bijeen.

Tijdens deze zitting maakte de voorzitter van het Staatscomité voor het Economische Plan (GOSPLAN), Baibakov, de streefcijfers voor de economische ontwikkeling in 1976 bekend.

Uit de toespraak van Baibakov kan het volgende worden opgemaakt:

(1) De landbouw

Oogstresultaten werden niet gepubliceerd. Wel stelde Baibakov dat de slechte oogstresultaten in 1975 er toe geleid hebben dat de streefcijfers voor de industriële productie in 1976 lager gesteld moeten worden dan in voorgaande jaren.

Volgens Baibakov zijn de slechte oogstresultaten niet alleen aan de weersomstandigheden te wijten, maar ook aan vertragingen welke zich hebben voorgedaan bij de toepassing van nieuwe productie methoden.

In 1974 bedroeg de graanoogst 195 miljoen ton terwijl voor 1975 een graanoogst was geplanned van 215 miljoen ton. Recente westerse schattingen spreken van een gerealiseerde graanoogst in 1975 van 160 miljoen ton. Tot nu toe heeft de Sovjet-Unie in het Westen ruim 20 miljoen ton graan aangekocht waarmee in 1976 een bedrag gemoeid zal zijn van ca. 3,5 miljard US-dollar. In de agrarische sector zal het komende jaar 37,2 miljard roebel worden geïnvesteerd hetgeen één miljard roebel meer is dan in 1975.

(2) Industriële sector

Tijdens het 24ste Partijcongres van de CPSU in 1971 was vastgesteld dat de lichte industrie (o.a. productie van consumptiegoederen tijdens het negende vijfjarenplan (1971-1975) sneller moest groeien dan de zware industrie. Dit heeft men niet kunnen verwezenlijken en uit de rede van Baibakov blijkt dat deze lijn zich in 1976 zal voortzetten.

De industriële productie zal in 1976 met 4,3 percent moeten toenemen, waarvan de productie in de zware industrie met 4,9 percent en die in de lichte industrie met 2,7 percent.

Ter vergelijking: in de periode 1971-1974 nam de industriële productie jaarlijks met 6,5 à 8 percent toe.

Volgens Baibakov is de kwaliteit der consumptiegoederen nog steeds "zeer laag" en voorts drong hij aan op verbetering van de arbeidsproductiviteit en het bedrijfsmanagement. Baibakov verklaarde dat 1976 in het teken zal staan van productiviteit en kwaliteit. Hij leverde kritiek op een aantal ministeries omdat zij in 1975 hun doelstellingen niet hebben bereikt,

organisatorische fouten hebben gemaakt en beschikbare technische middelen niet hebben aangewend.

De industriële productie resultaten 1975 zijn nog niet bekend, maar aangenomen mag worden dat deze niet onbevredigend zullen zijn, hoewel ongetwijfeld in een aantal sectoren de streefcijfers voor 1975 niet gehaald zullen zijn.

Het totale nationaal inkomen steeg in de Sovjet-Unie in 1975 met ca. 4 percent.

(3) Defensie-uitgaven

Naast Baibakov sprak ook de minister van financiën Garbuzov voor de Opperste Sovjet. Hij deelde mede dat de begroting voor 1976 223 miljard roebel zal bedragen, 15 miljard meer dan voor 1975.

De defensie uitgaven zullen volgens Garbuzov op het peil van 1975 blijven, namelijk 17,4 miljard roebel.

Aangetekend dient te worden dat het officiële budgetcijfer voor de defensie-uitgaven van de Sovjet-Unie een politiek karakter draagt. Veel van deze uitgaven zijn ondergebracht bij andere begrotingsposten zoals bv. Onderzoek en Ontwikkeling.

Confidentieel

b. Diamant export

Volgens nog onbevestigde berichten, o.a. van Israelische zijde, heeft de Sovjet-Unie in de laatste 10 maanden op grote schaal geslepen diamanten op de wereldmarkt "gedumped" tegen prijzen welke vrijwel de helft zijn van de geldende wereldmarktprijzen.

Commentaar: Het is de vraag of de Sovjet-Unie inderdaad zich schuldig heeft gemaakt aan "dumping".

Feit is dat het tekort op de Sovjet handelsbalans met het Westen in 1975 ca. 2 miljard US-dollar zal bedragen en het is dus waarschijnlijk dat de Sovjet-Unie haar diamantexport vergroot om dit tekort op te vangen aangezien ook de valuta welke zij voor haar goud export verkrijgt aanzienlijk minder is dan verwacht door de sterke daling van de goudprijs op de wereldmarkt in 1975.

Hoofdstuk C: Landstrijdkrachten1. Activiteiten

Geheim

a. Warschaupakt

Geheel overeenkomstig het patroon van de voorafgaande jaren stond november in het teken van de halfjaarlijkse personeelswisseling.

Bij de NSWP-landstrijdkrachten werd inmiddels een aanvang gemaakt met de basis- en onderdeelopleiding op laag niveau, terwijl zulks bij de Sovjet Groepen van Strijdkrachten in de komende weken eveneens het geval zal zijn.

2. Wijze van inzet van het 2e echelon

Confidentieel

a. Warschaupakt

(1) Algemeen

Gezien recente artikelen in de Sovjet en DDR militaire pers tendeeert de wijze van inzet van het tweede echelon bij de aanval van gemechaniseerde eenheden naar die van de "Westerse" reserve.

Dit blijkt uit het verschil dat duidelijk wordt aangegeven tussen de traditionele wijze van inzet, waarbij alles min of meer vooraf werd vastgelegd m.b.t. de opdracht en de fase van het gevecht waarin e.e.a. plaatsvond en de nieuwe zienswijze, waarbij de commandant van het 2e echelon rekening dient te houden met beslissende acties die plotse-ling vereist zullen zijn.

Terzake wordt geen onderscheid gemaakt tussen een conventioneel offensief en gevechten onder nucleaire omstandigheden, terwijl e.e.a. van toepassing is voor zowel compagnie, bataljon als regiment.

Naast de primaire taak 1e echelons eenheden te vervangen of te versterken die zwaar getroffen zijn door artillerievuur of nucleaire projectielen, teneinde het momentum van de aanval te handhaven, kunnen aan het 2e echelon de volgende taken worden opgedragen:

- het afslaan van vijandelijke tegenaanvallen;
- het vervangen van opgesleten eenheden van het 1e echelon;
- het uitvoeren van een aanval over een nieuwe as;
- het beschermen van een flank;
- het vernietigen van achtergebleven vijandelijke weerstandskernen.

Indien zich geen bijzondere omstandigheden voordoen, wordt het 2e echelon eerst ingezet nadat de eerste aanvalsdoelen zijn genomen. Verloopt de aanval echter uitzonderlijk goed en is inzet in het kader van bovengenoemde taken niet evident, dan wordt het 2e echelon eerst in een latere fase opgedragen het 1e echelon te doorschrijven om in de diepte gelegen doelen aan te vallen.

(2) Techniek en planning

De kern van het 2e echelon bij een bataljonsaanval is een

compagnie, meestal versterkt door de anti-tankwapens en mortieren van het bataljon en mogelijk gesteund door tank-, artillerie- en genie-eenheden. De steunende eenheid of eenheden kunnen evenwel afzonderlijk in het gevecht worden ingezet of vastgelegde taken hebben in de ondersteuning van het 1e echelon.

De betreffende compagniescommandant wordt in feite belast met een bijzondere taak: hij coördineert met de commandanten van de 1e echelons compagnieën en met de commandanten van de steunende eenheden.

Zodra hij kennis heeft genomen van de aanvalsdoelen en de plannen van het 1e echelon, maakt hij een voorlopig plan voor de inzet van het 2e echelon en de steunende eenheden.

(3) Uitvoering

Gelet op de aanvalsdoelen en de plannen van het 1e echelon, bepaalt de commandant van het 2e echelon een route om de aanval te volgen en wel op een van de flanken van het bataljon achter een voorcompagnie of in de open ruimte achter en tussen de beide voorcompagnieën, zodat in voorkomend geval langs een flank of tussen de voorcompagnieën door de aanval kan worden ingezet.

Het 2e echelon verplaatst zich op een afstand tot maximaal 3 km achter het 1e echelon. Zodra tot de inzet van het 2e echelon wordt besloten, wordt het betreffende aanvalsdoel onder artilleriesvuur genomen. De vuuropening vindt plaats zodra de tanks en infanteriegevechtsvoertuigen het effectieve dracht-bereik van de vijandelijke anti-tankwapens naderen.

Het artilleriesvuur wordt aangehouden tot het 2e echelon het aanvalsdoel tot op 300 tot 400 meter is genaderd. Hierop laat de commandant van het 2e echelon het artilleriesvuur verleggen in de diepte van de vijandelijke verdediging.

Gedurende de artillerie barrage stijgt de infanterie uit de gevechtsvoertuigen en komt op linie direct achter de aanvallende tanks, zij nemen gezamenlijk het aanvalsdoel. De infanterie gevechtsvoertuigen blijven in (zo mogelijk gedekte) opstelling en steunen de aanval met vuur van de boordwapens. Nadat men het aanvalsdoel is binnengedrongen, worden de infanteriegevechtsvoertuigen aangetrokken en wordt de aanval veelal bereden voortgezet teneinde snel in de diepte door te stoten.

N.B. Als het 2e echelon is ingezet, formeert de bataljonscommandant altijd een nieuw 2e echelon. Indien alle compagnieën in gevechtscontact zijn, zonodig bestaande uit een peloton.

Commentaar: Deze nieuwe ontwikkeling in de doctrine m.b.t. offensieve operaties moet gezien worden in het licht van de volgende uitspraak van MSU Grechko: "Er is geen reden om bang te zijn om door een verdediging heen te breken met diep geëchelonneerde formaties. Wij kunnen indien noodzakelijk twee en soms drie echelons formeren". Mede gelet op de nieuwe trend om bij de commandanten van kleinere eenheden

initiatief en doortastend optreden te stimuleren, waarbij de manoeuvre mogelijkheden moeten worden uitgebuit, maakt deze door kolonel Kramskoy geopenbaarde visie een goede kans om officieel tot doctrine te worden verheven.

Vooralsnog is het noodzakelijk de discussie in de open bronnen kritisch te blijven volgen en reacties en uitspraken van autoriteiten in deze af te wachten.

3. Locaties

Geheim

a. Verplaatsing NVA-eenheden

De oprichting van nieuwe en de uitbreiding van bestaande eenheden (compagnieën c.q. batterijen werden uitgebreid tot bataljons c.q. afdelingen en bat/afd'n tot regimenten) alsmede de invoering van grote aantallen modern gevechtsmaterieel, hadden een overbevolking van bestaande garnizoenen tot gevolg. I.v.m. beschikbare ruimte voor plaatselijke oefenterreinen zou de bouw van nieuwe en grote kazernes moeten plaatsvinden, in dun bevolkte gebieden.

Daarnaast werd (vermoedelijk) besloten om de nieuw te bouwen objecten zoveel mogelijk in het Westelijk deel van de DDR te situeren waardoor een eventuele ontplooiing van de eenheden, wanneer dit nodig zou zijn, werd vergemakkelijkt.

De belangrijkste eenheden welke zeer recentelijk werden opgericht zijn:

- 3 Scudbrigade (MD-III) nog niet operationeel, met eenheden te Hermsdorf (QB 0443) object 001;
- u/1 SA-4 brigade, nog niet operationeel, ondergebracht te Stavenhagen (UV6254) in object 001 en mogelijk gesubordineerd aan MD-V.

De belangrijkste eenheden welke in westelijke richting zijn of worden verplaatst:

- 5 Scudbrigade/MD-V binnenkort of inmiddels verplaatst van Stallberg (VV 3533) naar Demen (PE 8047); nieuw gebouwde kazerne;
- 5 Artreg en 5 Atafd/MD-V van Torgelow (VV 3533) naar Dabel (PE 9048); nieuw gebouwde kazerne;
- 16 Mechreg/11 Mechdiv van Leipzig (US 1594) naar Bad Frankenhäusen (PB 4789);
- de navolgende ehn van 4 Mechdiv:
 - 4 Rkafd van Bad Kloster-Lautnitz (QB 0442) naar Sonderhausen (PB 3192); nieuwe kazerne;
 - 4 Gnbat van Jena (PB 8249) naar Bad Salzungen (NB 8829); nieuwe kazerne.

Dienstgeheim

b. Grens Kommando Noord te Kalbe (PD 6037)

M.i.v. 29 november werd het Grenskommando Nord verplaatst naar Stendal (PD 9229). Op die dag werd Stendal officieel tot garnizoenstad van de grenstroepen uitgeroepen. De feestelijkheden werden geopend met een toespraak van/door ltgen Peter, cdt van de grenstroepen in de DDR.

4. Organisatie

Geheim

a. GSVG

(1) BMP's in object 244 te Bernau (VU 0336)

Begin april werden drie BMP's waargenomen, opgesteld naast de loodsen van 113 Artreg/20 Gde Lr.

(B-2) (R)

Medio juni '75 werden vier rijen BMP's totaal 25 à 30 stuks, vastgesteld.

(C-3) (R)

Commentaar: In object 244 te Bernau zijn de volgende eenheden ondergebracht:

68 Gde Tkreg en 19 Verkbat beide van 6 GMD en 113 Artreg/20 Gde Lr (voorheen 71 Artreg). N.a.v. bovengemelde waarnemingen zijn onderstaande veronderstellingen mogelijk. De BMP's kunnen

- (a) toebehoren aan het ca. 2 km verderop gelegerde 82 Gde Mechreg/6 GMD, dat met BTR-60 PB's is uitgerust, die mogelijk gedeeltelijk worden vervangen door de BMP's;
- (b) dienen ter vervanging van de PT-76 en BRDM's van 19 Verkbat; dit lijkt onwaarschijnlijk;
- (c) mogelijk toebehoren aan 68 Gde Tkreg/6 GMD met de volgende "verdeling":
 - ca. 5 stuks in de regstaf, inclusief vbdcie
 - ca. 4 stuks in de verkcie i.p.v. de PT-76
 - de overige 16-21 stuks tot de mechehd behorend.

Indien het veronderstelde in punt (c) juist is, is dit tevens een aanwijzing dat de mehcie (per tkreg) uitgebreid wordt tot twee compagnieën, mogelijk tot een bataljon.

Nadere gegevens dienen te worden afgewacht.

(2) Vervanging van BTR-152 bij 16 Gde Mechreg/6 GMD

Begin '74 waren de mechbats van 16 Gde Mechreg nog steeds met de BTR-152 uitgerust.

Sinds juli 74 zijn in object 202 te Bad Freienwalde (VU 3347) 15 tot 25 BTR-60 PB waargenomen. Aangenomen mag worden dat twee mechbats zijn uitgerust met de BTR-60 PB.

Commentaar: Bij 20 Gde Mechreg/20 GMD/8 Gde Lr zijn ook nog twee mechbats uitgerust met de BTR-152.

Dienstgeheim

b. NVA

(1) SA-7

In een artikel in de "Volksarmee" schrijft ltgen Fleissner,

de plv. minister van defensie, o.m.:

"Die Anforderungen die an den Ausbildungsstand eines Schützen der Einmann-Fliegerabwehrwaffe oder einer Panzerabwehrlenkrakete gestellt werden müssen, sind nicht mehr zu vergleichen mit früheren Massstäben.

Commentaar: De SA-7 is dus bij de NVA ingevoerd bij de betr. opleidingseenheden. Binnenkort zal dus operationele indeling volgen.

5. Personalialia

Dienstgeheim

a. Polen

- (1) Op 12 november werd t.g.v. de verjaardag van de Poolse strijdkrachten tot Wapengeneraal bevorderd divisiegeneraal Sawczuk, plv. minister van defensie en hoofd Politieke Zaken.

Commentaar: Door deze bevordering hebben nu alle vijf plv. ministers van defensie, de rang Wapengeneraal.

Er zijn zes wapengeneraals in Polen; de zesde is de voormalige commandant van het Militair District Silezië: Kaminski.

- (2) Op 15 november werd wapengeneraal Kaminski benoemd tot plv. Chef Staf van de Warschaupakt Strijdkrachten. Zijn opvolger als commandant van het Militair District Silezië is divisiegeneraal Rapacewicz, de huidige Chef Staf van dit militair district.

6. Moreel

Dienstgeheim

a. NVA

Begin november pleegde een rekrut van de NVA na een poging desertie, zelfmoord. De bevolking brengt dit voorval in verband met het Verdrag van vriendschap en wederzijdse bijstand dat tussen de Sovjet-Unie en de DDR is afgesloten. De bevolking zegt dat Honecker de DDR-jeugd aan Moskou heeft verkocht. Het idee om "kanonnenvoer van de Sovjets tegen China" te zijn zou de a.s. dienstplichtigen psychisch zeer belasten.

Commentaar: Reeds eerder waren er aanwijzingen dat er onrust bestaat onder de DDR-jeugd als gevolg van het in oktober gesloten nieuwe Vriendschapsverdrag.

7. Halfjaarlijkse troepenrotatie

Geheim

a. Sovjet-Unie

De najaarsrotatie van de Sovjet strijdkrachten in de "forward area" vond plaats van 1 tot 17 november; het geheel werd "verzorgd" door AEROFLOT, die ca. 875 pendelvluchten uitvoerde, tussen de USSR en de "forward area". Uitgaande van de capaciteit van de ingezette vliegtuigen kunnen ca. 100.000 militairen vervangen zijn, wat als normaal beschouwd kan worden. Enige opmerkelijke aspecten van deze rotatie zijn:

- (1) het niet gebruiken van de AN-12 CUB, terwijl dit toestel bij de voorjaarsrotatie nog 30% van de vluchten voor zijn

rekening nam;

- (2) het toelaten van Westerse waarnemers in de "air terminals" van de Moskouse vliegvelden Domodedovo en Vnukovo, hetgeen waarschijnlijk als een gebaar t.g.v. de MBFR besprekingen opgevat dient te worden;
- (3) het aantal specialisten, waarvan de eersten in oktober al in de "forward area" arriveerden, is in vergelijking met voorgaande jaren sterk toegenomen. Dit kan niet los gezien worden van de invoering van veel modern materieel aldaar. Tevens dient opgemerkt te worden dat de periode waarin zowel de oude als de nieuwe specialisten bij de eenheid aanwezig zijn, is verlengd.

8. Weg- en Spoorwegtroepen

Confentioneel

a. Polen

Tot het Poolse Volksleger behoort een zelfstandige tak van speciale troepen, "Wojska Komunikacyjne" genaamd. Lettelijk vertaald betekent dit "communicatietroepen", doch de vrije vertaling "Weg- en Spoorwegtroepen" is een betere aanduiding voor deze eenheden.

De Weg- en Spoorwegtroepen staan onder bevel van het Hoofdbureau Militair Verkeer en Vervoer van de Kwartiermeester Generaal van het Ministerie van Defensie.

Een onderverdeling is te maken in Wegtroepen en Spoorwegtroepen.

De Wegtroepen hebben als taak de bouw, het herstellen, de exploitatie en het technisch onderhoud van wegen en bruggen in het wegennet, teneinde de wegverbindingen tijdens gevechtsoperaties zeker te stellen.

De Spoorwegtroepen hebben als taak de bouw, de exploitatie en het technisch onderhoud van spoorlijnen en spoorwegobjecten en het herstellen van het spoorwegnet als gevolg van het optreden van de vijand, ongelukken, enz.

Aanvankelijk behoorden de Spoorwegtroepen tot de Genie, doch naarmate de betekenis van deze troepen groeide, ontwikkelden zij zich tot een zelfstandig dienstvak.

De ontwikkeling van de Weg- en Spoorwegtroepen bij het Poolse Volksleger begon in 1944 bij het 1e Poolse Leger in de Sovjet-Unie met de oprichting van de Wegtroepen.

Bij de Weg- en Spoorwegtroepen wordt het kalenderjaar verdeeld in een winter- en zomerperiode.

In de winterperiode wordt in de kazernes het militaire handwerk geleerd en de noodzakelijke vakopleiding genoten.

's Zomers verlaten de eenheden de kazernes en gaan zij naar de verschillende weg- en spoorwegwerken om zich ten dienste te stellen van de civiele economie.

In het kader van de gevechtsopleiding werken de militairen van de Weg- en Spoorwegtroepen dan aan uitbreiding en verbetering van het weg- en spoorwegnet.

Voor het uitvoeren van deze taak worden de militairen ingedeeld in z.g. veldgroeperingen, die meestal samenwerken met civiele ondernemingen, doch ook wel zelfstandig volledige werken uitvoeren.

In 1975 werden door de Wegtroepen 45 km nieuwe wegen (voornamelijk autosnelwegen) aangelegd en werd ongeveer 250 km verbeterd.

De Spoorwegtroepen legden in 1975 ongeveer 150 km spoorlijn aan en verbeterden 750 km.

Commentaar: Doordat de Spoorwegtroepen nogal in de belangstelling staan, o.a. door het belang dat aan spoorwegverbindingen wordt gehecht, wordt aan de Wegtroepen als deel van de Wojska Komunikacyjne (tot nu toe) geen of weinig aandacht besteed.

De Weg- en Spoorwegtroepen, die zijn uitgerust met de modernste middelen op het gebied van wegen- en spoorwegbouw, worden in vredetijd getraind voor hun oorlogstaak door inzet in de civiele sector.

Spoorwegtroepen komen, behalve in Polen, ook voor in de Sovjet-Unie, Oost-Duitsland Tsjechoslowakije, Hongarije, Roemenië en Bulgarije.

DEEL II: Midden-Oosten/Noord-Afrika1. Egypte

Geheim

a. Verhouding tot Sovjet-Unie

Na het geslaagde bezoek van de Egyptische president Sadat aan de VS, waar o.a. beginselaccorden werden gesloten voor de levering van 2 kernreactoren van totaal 1.200 megawatt en Amerikaanse economische hulp van 750 miljoen US-dollar, is nu een Sovjet delegatie o.l.v. de vice-minister van buitenlandse handel, Grishin, in Caïro om opnieuw besprekingen te voeren over de Egyptische schulden aan de SU. Het Egyptische blad Al Achram heeft inmiddels een impasse in die besprekingen gemeld. Volgens Egyptische functionarissen zijn de besprekingen opgeschort om ruggespraak te houden met de beide regeringen. Egypte verlangt een uitstel van 10 jaar en daarna een terugbetaling over een periode van 30 tot 40 jaar, waarbij over de militaire schulden, welke veruit het grootste deel vormen, geen interest zou hoeven te worden betaald. De Egyptische schuld aan de SU zou rond de 2,8 miljard US-dollar bedragen (totaalcijfer van de militaire en economische hulp, welke moet worden terugbetaald.

(B-2) (R) (W)

Commentaar: Het bezoek is waarschijnlijk een voortzetting van de besprekingen tussen 22 juli en 2 augustus in Moskou, toen niet tot overeenstemming werd gekomen. De SU gebruikt al enige tijd de aflossing van de schulden als een pressiemiddel om het Egyptische beleid meer naar Sovjet inzichten om te buigen. Egypte kampt met ernstige economische problemen. Tekenend hierbij is, dat de SU t.o.v. het haar vriendelijk gezinde Syrië, welk land overigens nu ook MIG-25 toestellen zou gaan ontvangen, een veel meer lankmoedige houding betreffende zijn schulden aanneemt. Uit de Sovjet bereidheid om weer een gesprek aan te gaan over de schulden, zou men kunnen afleiden, dat de pressie niet de door de SU verwachte resultaten heeft opgeleverd. Het Sinaï-accord en de Egyptische toenadering tot het Westen heeft men niet kunnen voorkomen. De hervatting van de besprekingen zou opgevat kunnen worden als een wat mildere Sovjet houding en een poging om de relaties tussen de beide landen weer enigszins te verbeteren. Uit de resultaten van de besprekingen is dit overigens tot nu toe niet gebleken.

2. Syrië

Confidentieel

a. Golan-hoogte

Nadat Syrië reeds eind oktober technisch reserve personeel (luchtmacht, raketten) had opgeroepen om voorbereid te zijn op alle eventualiteiten aangaande de Golan, is nu toch het

GEHEIM

VN mandaat, voor de Golan dat op 30 november afliep, met 6 maanden verlengd.

Dit gebeurde na een week reizen in het M.O. door VN secretaris Waldheim, waarbij deze Syrië (2x), Israël, Egypte en Libanon bezocht. Het voornoemde mandaat machtigt de VN een vredesmacht van 1.250 man te laten opereren op de Golanhoogvlakte.

In Syrië sprak Waldheim met president Assad, alsook met PLO leider Arafat. Vervolgens vloog hij naar Israël waar de ontvangst niet bijzonder hartelijk was vanwege Waldheims gesprek met Arafat. De Israëliërs hadden kritiek op het plaatsvinden van dat onderhoud, omdat Arabische guerillastrijders 2 dagen eerder drie Israëliërs op de Golan hadden gedood. Syrië zou de verlenging van het mandaat aan het Palestijnse vraagstuk hebben gekoppeld, wat in Israël op fel verzet stuitte. Israël stemde overigens in met een onvoorwaardelijke verlenging voor 6 maanden. In Caïro zei de Egyptische president Sadat voorstander te zijn van een nieuw troepenscheidingsaccord in de Golan. Tijdens een kort bezoek aan Libanon, waar de burgerstrijd naar een einde lijkt te gaan, legde Waldheim er de nadruk op, dat inmening van buiten in Libanon moet worden voorkomen. Tot slot vloog Waldheim weer naar Damascus, waar hij Assad de verzekering gaf, dat de M.O. kwestie voorrang zou krijgen in de VN. Syrië is accoord gegaan met een verlenging van het mandaat, waarna ook de Veiligheidsraad op het laatste ogenblik haar instemming heeft gegeven (13 stemmen voor, Irak en China waren afwezig).

In het kader van deze problematiek is ook nog belangrijk het bezoek dat Arafat heeft gebracht aan Moskou, waarbij de SU er bij de PLO op aangedrongen zou hebben het bestaan van Israël als staat te erkennen.

(B-2) (R) (W)

Commentaar: Een verlenging van het VN mandaat lost geen werkelijke problemen op en gaat veel minder ver dan het Troepenscheidingsaccord zoals dat in september voor de Sinaï tot stand kwam, ofschoon dit ook geen vredesverdrag of definitieve regeling is tussen Israël en Egypte. Toch is deze verlenging, waar ook de SU voorstander van is hetgeen de Syrische bereidheid tot instemming vergroot zal hebben, in zoverre belangrijk, dat de kans op een gewapend treffen tussen Syrische en Israëlische troepen in het gebied wordt verkleind. M.b.t. een meer definitieve regeling is de pressie belangrijk die de SU op Arafat heeft uitgeoefend. De Sovjets speculeren er op dat bij een erkenning van Israël door de PLO de VS Israël onder druk zullen zetten om de PLO als onderhandelingspartner te erkennen. Dit zou de mogelijkheden voor eventuele onderhandelingen over de Golan en een totale regeling van het M.O. conflict via de conferentie van Genève, aanzienlijk vergroten. Anderzijds staat daar de Amerikaanse verplichting tegenover om, bij eventuele Israëlische onderhandelingen met Syrië over de Golan, geen druk op Israël uit te oefenen, welke verplichting door de

VS tijdens de besprekingen over het Troepenscheidingsaccord in de Sinaï is aangegaan. Tijdens die besprekingen over de Sinaï heeft de VS wel druk op Israël uitgeoefend door het vertragen van de wapenleveranties.

DEEL III: Verre-Oosten

Confidentieel

1. Zuid-Oost Azië

Ook in deze verslagperiode bleek, dat de politieke ontwikkelingen in Z.O. Azië, nog duidelijk niet tot een stabiliteit hebben geleid.

In Vietnam is de hereniging van noord en zuid bekendgemaakt, waarbij Hanoi als hoofdstad van het verenigde Vietnam zal fungeren. Er zullen in het hele land algemene verkiezingen worden gehouden voor een Verenigde Nationale Vergadering, welke de centrale regering en andere belangrijke organen zal gaan kiezen. De verhouding tot de SU is, zoals uit het slotcommuniqué na het bezoek aan Moskou eind oktober van de Noordvietnamese partijsecretaris Le Duan blijkt, verder verbeterd. De vijfjarenplannen van Hanoi en Moskou worden aan elkaar gekoppeld. Dit gaat gepaard met een verslechtering van de verhoudingen tussen China en Vietnam. Le Duan had in september tijdens zijn bezoek aan Peking er aan vastgehouden, dat zowel de Paracel- als de Spratley-eilanden Vietnamese zijn. Eind november reageerde China hierop via een artikel in het blad Kuang Ming en gaf uiting aan zijn vaste voornemen de Spratley-eilanden, welke nu grotendeels Vietnamese zijn, weer aan China te zullen toevoegen.

Tussen Thailand en Laos is een gespannen verhouding ontstaan na grensincidenten, welke volgens Thaise militaire zijde de ernstigste waren sinds de Pathet Lao in Laos volledig aan de macht kwam. Aanleiding was de beschieting door Laotiaanse strijdkrachten van Thaise marine vaartuigen op de Mekongrivier, waarbij een patrouillevaartuig tot zinken werd gebracht. Er is geen melding gemaakt over voortzetting van de gevechten.

Thailand is bereid met Laos te onderhandelen, wat door het laatste land wordt geweigerd, totdat Thailand ingaat op de Laotiaanse eisen aangaande de teruggave van door Laos geclaimd militair materieel en t.a.v. Laotiaanse vluchtelingen in Thailand.

Geheel anders is de verhouding van Thailand met het grotendeels op China gerichte Kambodja.

Na het bezoek van de Kambodjaanse minister van buitenlandse zaken Ieng Sary aan Bangkok is op een tweede bijeenkomst op 17 november van Sary met de Thaise minister van buitenlandse zaken, Chatchai, besloten tot een beperkte handel (olie en zout) op overheidsbasis.

In het kader van de nog in ontwikkeling zijnde politieke situatie in dit deel van Azië kan ook het bezoek gezien worden van de Birmaanse president Ne Win aan China. Zoals ook de andere niet-communistische landen, Maleisië (1974), de Filippijnen (1975) en Thailand (1975) heeft nu ook Birma de anti-Sovjet hegemonieclausule onderschreven. Bovendien werd in het slotcommuniqué bekend gemaakt, dat beide partijen streven naar een uitbreiding van de bilaterale handel en een nauwere economische samenwerking.

Commentaar: De juridische-staatkundige eenheid van Vietnam lijkt nu dan definitief gestalte te gaan krijgen, al wordt getwijfeld of deze juridische eenheid ook direct zal leiden tot een sociale en economische eenheid van Vietnam. Een sociaal homogeen Vietnam lijkt nog niet direct bereikbaar. Daarvoor zijn de mentaliteitsverschillen tussen Noord en Zuid, vooral door de oorlog,

te groot geworden. Ook bestaat er nog een kloof tussen de economieën, welke bij de hereniging tot bestuurlijke moeilijkheden aanleiding kan geven. De Noordvietnamese levensstandaard ligt nog erg dicht bij het bestaansminimum, terwijl Zuid-Vietnam tot voor kort, onder Amerikaanse invloed, relatief welvarend was. De hernieuwde Chinese aanspraken op de door Vietnam bezette Spratley-eilanden, kunnen gezien worden in het licht van de verdere verbetering van de relatie SU-Vietnam.

China is erg huiverig van iedere Sovjetpoging om marinefaciliteiten in de Zuid-Chinese Zee te verkrijgen. China zou, mochten de eilanden in Chinese handen komen, kunnen rekenen op een zeer aanzienlijke uitbreiding van zijn territoriale wateren. Bovendien zou het gebied rijk zijn aan olie.

De al geruime tijd durende guerilla-strijd gesteund door Laos in het Noord-Oosten van Thailand en de slechte verhouding tussen Thailand en Laos lijken ernstiger te worden. Sounnarath, de plaatsvervangend Laotiaanse minister van binnenlandse zaken, heeft onlangs verklaard, dat vroeger of later Laos en Noord-Oost Thailand weer verenigd zullen worden.

De 16 Thaise provincies in dat gebied, waar overwegend ethnische Laotianen wonen met nog enkele tienduizenden Vietnamezen, vormden vroeger in los verband een eenheid met Laos. Laos zou uitgebreide militaire steun van de SU krijgen (o.a. patrouilleboten, tanks en artillerie), terwijl er ook duizenden Noordvietnamese militairen in Laos aanwezig zijn. De Thaise minister-president Kukrit Pramoj blijft streven naar vermijding van geweld en het openen van diplomatiek overleg. Thailand heeft te kampen met interne problemen en zal proberen zich enigszins van een communistische omklemming te bevrijden.

Ook Birma kent in het Noord-Oosten een rebellerende communistische partij, welke onder leiding staat van Thakin Ba Thein Tin, die op zeer grote schaal Chinese steun ontvangt. Ne Win, zijn zwakte kennende, heeft China nog nooit van subversieve activiteiten op Birmaans grondgebied beschuldigd. Dit is overigens weer een duidelijk voorbeeld van de scheiding die China maakt tussen staat-staat en partij-partij relaties. Terwijl op partijniveau Peking tracht een mogelijke Sovjet invloed te voorkomen door steun te verlenen aan de rebellerende communisten (o.a. een opleidingskamp in Joennan) die Ne Wins troepen bestrijden, heeft China op staatsniveau ook het vierde niet-communistische land in Zuid-Oost Azie de anti-hegemonieformulering laten tekenen en in het slotcommuniqué bij Ne Wins bezoek wordt melding gemaakt van vreedzame coëxistentie en niet-inmenging in elkaars binnenlandse zaken. Maar op beide niveaus is het doel van Peking Sovjet invloed in Birma te voorkomen.